

Psalm 18

We gaan niet heel Psalm 18 doornemen maar enkele gedeelten ervan:

Psalm 18 is kennelijk een door de Heere geliefde psalm, want hij staat twee keer in de bijbel. De hele psalm staat namelijk ook in 2 Samuël 22.

Boven de Psalm staat: *Danklied des konings.*

We lezen het eerste vers als bovenschrijf en we zien dat de psalm is opgedragen aan de *koorleider* van de tempelzangers, het zangkoor van de tempel.

1 Voor de koorleider. Van de knecht des Heren, van David, die tot de Here de woorden van dit lied sprak, ten dage dat de Here hem verlost had uit de greep van al zijn vijanden en uit de hand van Saul.

Een psalm van de knecht des Heren, van David: een hogere eretitel is moeilijk denkbaar, dan

dat iemand Gods knecht is. Een dienaar die Hem toebehoort en Hem dient. Dat mogen ook wij zijn; we behoren Hem toe en willen Hem dienen.

Wij zijn dienaars van de Heere als wij alles wat wij doen, voor Hem doen zoals staat in Col. 3:17. Dit vers zouden we uit ons hoofd moeten kunnen opzeggen:

En al wat gij doet met woord of werk, doet het alles in de naam des Heren Jezus, God, de Vader, dankende door Hem.

Dus David sprak deze woorden uit als danklied voor de bevrijding van al zijn vijanden en wat apart wordt genoemd – niet als een vijand – en uit de hand van Saul.

Later in zijn leven – na de zonde met Bathseba en het uit de weg ruimen van haar man Uria – krijgt David strijd niet van buitenaf maar van binnenuit zijn gezin en staat zijn zoon Absalom tegen hem op.

Hij moet zelfs voor hem vluchten. Maar door zich onder die omstandigheden te verootmoedigen, redt de Heere hem ook daar uit.

Hoe goed is het, dat wij ons onder de omstandigheden van het leven, die ons overkomen, verootmoedigen en het oordeel aan God over laten.

2 Samuel 16:5 t/m 14 verhaalt daar over. Het is de moeite waard om dit onderstaande even goed te lezen:

5 Toen koning David bij Bachurim gekomen was, kwam vandaar een man uit het geslacht van het huis van Saul; hij heette Simi en was de zoon van Gera. Onder het uitspreken van vervloekingen kwam hij nader.

6 En hij wierp met stenen naar David en naar alle dienaren van koning David, ofschoon al het volk en alle helden rechts en links van hem liepen.

7 Terwijl hij zijn vervloekingen uitte, sprak Simi, aldus: Ga weg, ga weg, bloedvergieter, nietswaardige!

8 De Here vergeldt u al het bloed van het huis van Saul, in wiens plaats gij koning geworden zijt, de Here geeft het koningschap aan uw zoon Absalom; zie, gij zijt nu in de ellende, omdat gij een bloedvergieter zijt.

9 Toen zeide Abisai, de zoon van Seruja, tot de koning: Waarom vervloekt deze dode hond mijn heer de koning? Laat mij toch naar de overkant gaan en hem het hoofd afhouden.

10 Maar de koning sprak: Wat heb ik met u te doen, zonen van Seruja? Laat hem mij maar vervloeken! Wanneer de Here tot hem zegt: vervloek David, Wie zal dan zeggen: waarom doet gij dat?

11 Ook zeide David tot Abisai en tot al zijn dienaren: Zie, mijn eigen zoon staat mij naar het leven, hoeveel te meer dan nu

deze Benjaminit! Laat hem met rust en laat hij mij vervloeken, want de Here heeft het hem gezegd.

12 Misschien zal de Here op mijn ellende letten en mij het goede schenken in plaats van zijn vervloeking van deze dag.

13 En David ging met zijn mannen verder, terwijl Simi op de berghelling tegenover hem voortliep, en onder het gaan vervloeking uitsprak, met stenen naar hen wierp en stof opjoeg.

14 Vermoeid kwamen de koning en al het volk dat bij hem was, op een plek, waar zij rust namen.

Als er dingen gebeuren in ons leven en mensen ons verwensen, laten we dat dan aanvaarden, als een lijden geleid door God.

Abisai (beeld van het vlees hier) zei: *Laat mij toch naar de overkant gaan en hem het hoofd afhouden.* Maar het antwoord van David lezen wij in vers 10:

10 Maar de koning sprak: Wat heb ik met u te doen, zonen van Seruja? Laat hem mij maar vervloeken! Wanneer de Here tot hem zegt: vervloek David, Wie zal dan zeggen: waarom doet gij dat?

We gaan verder met Psalm 18 vers 2

Hij zeide: Ik heb U hartelijk lief, Here, mijn sterkte,

David had God lief, ja hartelijk lief.

In 1 Joh. 4:19 staat: Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefhad.

David zei: *Ik heb U hartelijk lief.... Here, mijn sterkte:*

Mijn sterkte wil zeggen: Heere, mijn kracht. De Heere was zijn kracht, de kracht die David staande hield. En ook wij mogen dat zeggen, dat Hij de kracht is, die ons staande houdt.

Psalm 18: 3a O Here, mijn steenrots, mijn vesting en mijn

*bevrijder, mijn God, mijn Rots,
bij wie ik schuil, mijn schild,
hoorn mijns heils, mijn burcht.*

In de woorden, die in vers 3 staan, omschrijft David, wat de Heere voor hem is. Ze worden alle voorafgegaan door het bezittelijk voornaamwoord "mijn".

De Here is mijn steenrots en even verder: de Heere is mijn Rots.

Een paar bladzijden verder in Psalm 19:15 wordt de Here ook een rots genoemd en het is goed om aan het begin van de nieuwe dag die woorden als gebed tot de Heere te richten:

*Mogen de woorden van mijn
mond en de overleggingen
van mijn hart, U
welgevallig zijn, o Here,
mijn rots en mijn
verlosser!*

De Heere is onze vaste, onwankelbare rots, op wie wij kunnen bouwen. Maar ook een

rots waarachter wij kunnen schuilen tegen onheil.

Psalm 18:3 Mijn burcht. (1 Cor. 1:20)
Christus onze burcht en veilige vesting.

*3 ... mijn burcht en mijn
Bevrijder, mijn God, mijn rots,
tot Wie ik de toevlucht neem,
mijn schild en de hoorn van
mijn heil, mijn veilige vesting.*

*4 Geloofd zij de Here, roep ik
uit; want van mijn vijanden ben
ik verlost.*

Ook wij zijn van onze vijanden verlost zoals staat in Col. 1:13/14

*Hij heeft ons verlost uit de
macht der duisternis en
overgebracht in het Koninkrijk
van de Zoon zijner liefde, in wie
wij de verlossing hebben, de
vergeving der zonden.*

Deze tekst kunt u, zo u wilt – als voor u persoonlijk bedoeld – opzeggen:

Hij heeft mij verlost uit de macht der duisternis en mij overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde, in wie ik de verlossing hebben, de vergeving der zonden.

In vers 3 staat ook dat Hij ons schild is. In Genesis 15:1 sprak de Heere tot Abram: Vrees niet, Abram, Ik ben uw schild.

Wij gaan de verzen 2 en 3 van Psalm 18 goed in ons opnemen en nemen ieder stukje voor ons persoonlijk:

2 Hij zeide: Ik heb U hartelijk lief, Here, mijn sterkte,

3 O Here, mijn steenrots, mijn vesting en mijn bevrijder, mijn God, mijn Rots, bij wie ik schuil, mijn schild, hoorn mijns heils, mijn burcht.

Psalm 18:

7a Toen het mij bang te moede was, riep ik de Here aan, tot mijn God riep ik om hulp.

Tot mijn God riep ik om hulp. En dat zullen wij ook doen; met

onze persoonlijke nood tot God roepen, want als er echt nood is, gaat men roepen.

7b Hij hoorde mijn stem uit zijn paleis, mijn hulpgeroep tot Hem drong door in zijn oren.

David wist het diep in zijn hart: God hoort mijn stem, Hij hoort mijn hulpgeroep; het komt in Zijn oren!

8 Toen dreunde en beefde de aarde en de grondvesten der bergen sidderden en daverden, omdat Hij in toorn ontbrand was.

Onze strijd is niet tegen vlees en bloed, maar tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Maar als God opstaat, zoals in Psalm 68:2 staat, dan worden Zijn vijanden overal verstrooid; en wie Hem haten, vluchten voor Zijn aangezicht.

9 Rook steeg op uit zijn neus, verterend vuur kwam voort uit

zijn mond, kolen raakten erdoor in brand.

10 Hij neigde de hemel en daalde neder, donkerheid was onder zijn voeten,

11 Hij reed op een cherub en vloog en zweefde op de vleugels van de wind.

Zie desgewenst een beschrijving van de troonwagen visioen van Ezechiël op de website www.debijbelisuniek.nl onder het onderwerp: Troonwagen visioen Ezechiël.

Psalm 18:29/30

29 Gij toch doet mijn lamp schijnen, de Here, mijn God, doet mijn duisternis opklaren.

30 Met U immers loop ik op een legerbende in en met mijn God spring ik over een muur.

Met U durf ik op een legerbende in te lopen ... en met mijn God spring ik over een muur. Om de vijanden, die zich daarachter verschuilen, te verjagen.

Psalm 18:32/33

32 Want wie is God behalve de Here, wie is een rots buiten onze God?

33 Die God, die mij met kracht omgordt en mijn weg effen maakt;

Hij omgordt mij nu met kracht en Hij maakt mijn weg effen.

34 Die mijn voeten maakt als die der hinden en mij op mijn hoogten doet staan.

Een hinde is een toonbeeld van soepelheid en snelheid. Het gaan over hoogten was in de oude tijd gevaarlijk; daar was kracht en moed voor nodig. God geeft ons daarvoor kracht.

35 Die mijn handen oefent ten strijde, zodat mijn armen een koperen boog spannen.

Als iemand een koperen boog kan spannen, dan beschikt hij over grote kracht.

36 Ook gaaft Gij mij het schild uws heils, en uw rechterhand ondersteunde mij, uw

nederbuigende goedheid maakte mij groot.

God heeft ons het schild van Zijn heil gegeven en met dit schild des geloofs kunnen wij al de vurige pijlen van de boze doven (Ef. 6:16).

Ten slotte nog Psalm 18:47 waar staat:

De Here leeft. Geprezen zij mijn Rots, en verhoogd zij de God mijns heils.

Wij kunnen met David uitroepen:

1. De Heere leeft!
2. Geprezen zij mijn rots!
3. Verhoogd zij de God van mijn heil.